

Naam cursist(e) : .....

Straat : .....

Postcode en woonplaats : .....

Telefoon : ..... E-mail: .....

ROMEINEN

Hoofdstuk 2:12-29

De apostel heeft zich in het voorgaande gedeelte vooral met de volken (of: heidenen) beziggehouden, en aangetoond dat zij schuldig staan voor God. Zodra hij echter een toespeling op het komend oordeel maakt, noemt hij zowel de Joden als de volken. Bij God wordt niet één van de twee voorgetrokken. Maakt God dan geen onderscheid tussen Joden en Grieken (volken)? Zeker wel! Het gedeelte waarover deze les gaat, zal ons dat duidelijk maken.

1. Sinds de wetgeving op de berg Sinaï bestaan er twee groepen mensen op aarde, namelijk:
(a) mensen "zonder wet", dat zijn de .....
(b) mensen "onder [de] wet", dat zijn de .....
2. We hebben in de vorige les gezien dat ook de heidenen voor God verantwoordelijk zijn, om dat zij de mogelijkheid hebben hun Schepper uit de schepping te kennen. Dientengevolge staan zij eveneens ons Gods oordeel. Voltrekt God dit oordeel volgens de maatstaf van de wet? De Jood geloofde dat, maar hij vergiste zich (vs.12).
a) "allen die *zonder wet* gezondigd hebben, zullen ook .....".
b) "allen die *onder [de] wet* gezondigd hebben, zullen .....".
3. Aan de heidenen is de wet niet verkondigd. Ze hebben echter wel de prediking van de schepping vernomen (Ps. 19:2 en Rom. 1:19-20). De grote vraag is alleen hoe de heiden op deze prediking heeft gereageerd, de Schepper erkend heeft, en zich al of niet heeft bekeerd. De Jood was bevoorrecht; hij bezat naast het getuigenis van de schepping tevens de wet. Dit voorrecht heeft echter ook grotere ..... tot gevolg.
4. We hebben al onderscheid gemaakt tussen mensen 'zonder wet' (heidenen) en 'onder [de] wet' (Joden). Sinds de Pinksterdag kunnen we een verder onderscheid maken:
a) degenen die het evangelie hebben gehoord;
b) degenen die het niet werd ..... Zal God nu de heiden, die het evangelie niet gehoord heeft, oordelen **omdat** hij de heilsboodschap niet heeft aangenomen? ..... Hij zal weliswaar geoordeeld worden, maar omdat hij niet naar de spraak van de schepping heeft geluisterd. Iemand die het evangelie wel heeft gehoord, maar niet heeft aangenomen, is schuldiger dan de heiden, ja zelfs schuldiger dan wie die de wet niet gehoorzaam was. Welk vers uit Hebreeën 2 (begin) maakt ons dat duidelijk? .....
5. De Jood meende dat het bezit en het beluisteren van de wet hem ver boven de heiden verhief, en dat hij daardoor automatisch gerechtvaardigd werd. Welke uitspraak in ons gedeelte laten zien dat de Jood zich vergiste? "... want niet de hoorders ....."

6. Hetzelfde geldt voor het evangelie dat aan een verloren wereld wordt verkondigd. De verloren zondaar moet het evangelie van Jezus Christus niet slechts horen, maar ook ..... (zie Hand. 4:4;17:12,34;18:8). Anders uitgedrukt: wij moeten het ..... (Hand.2:41). Daarin ligt opgesloten de opdracht om waardig daar naar te ..... (Fil. 1:27).
7. De Joden bezaten de woorden van de wet geschreven op boekrollen. Maar er waren heidenen die (vs.15) het ..... van de wet toonden in hun ..... De heiden bezat namelijk niet alleen de prediking van de schepping, maar hij had ook een ....., dat hem aangaf wat recht is voor God en wat tegen Zijn heilige wil ingaat.
8. De Jood bezit vele voordelen (vs.17-18). Hij ..... op de wet, hij roemt ....., hij kent ..... en hij weet ..... te onderscheiden. Welnu, in plaats van deze voordelen met een dankbaar hart te waarderen, en er zich van bewust te zijn dat ze tevens een grotere verantwoordelijkheid met zich meebrengen, beeldt de Jood zich in een leidsman van ..... te zijn, een licht voor hen die ..... (zie vs.19-20). In plaats van de Naam van God groot te maken voor de volken, wanneer die naar Israël keken, gaven zij er aanleiding toe dat Zijn Naam ..... werd. Wat voor nut hebben uiterlijke voorrechten, als men er niet naar leeft?
9. De Jood was er trots op te zijn besneden. Dat was het teken dat men tot het volk van God behoorde. Als een Jood echter de wet niet hield, dan zag God hem - hoewel hij besneden was - als een .....
Op dezelfde wijze geven wij Christenen aanleiding tot onttering en lastering van Gods Naam, als onze wandel niet overeenstemt met onze belijdenis en onze roeping.
10. Niet degene die uiterlijk tot het Joodse volk behoort, is een 'ware' Jood, maar alleen degene die het "..... is", dat wil zeggen: die met zijn hart God toebehoort en Hem dient. Niet de uiterlijk uitgevoerde besnijdenis is bij God maatgevend, maar de besnijdenis ..... Dat komt eigenlijk overeen met de bekering. Over deze 'besnijdenis van het hart' spreken ook Deut. 10: ..... en 30: .....
Steeds weer komen we in Gods woord hetzelfde ernstige feit tegen: God heeft welgevallen aan oprechtheid; alle vorm- en schijnvertoning is voor Hem verwerpelijk.
11. Een uiterst belangrijk vers is in dit verband Kolosse 2:11. Dit vers zegt namelijk dat de besnijdenis bij de gelovige een feit is dat plaatsgevonden heeft. Wat voor soort besnijdenis is dat dus *niet*? ..... Hoe werden wij (gelovigen) dan besneden? "In het uittrekken ....., in de besnijdenis van .....".
Op het kruis werd Christus, in de drie uren van duisternis, tot zonde gemaakt. Daar werden wij, wat onze zondige natuur betreft, in Hem door God geoordeeld. Dat is onze besnijdenis.
12. De apostel Paulus heeft dus in Rom. 1 en 2 op indrukwekkende wijze aangetoond dat zowel Joden als Grieken (heidenen) "onder ..... " zijn (3:9). Vooral de Joden heeft hij duidelijk laten zien dat een zuiver uiterlijke zaak voor God geen waarde heeft. Het *hart* moet oprecht zijn voor God. Dit bevat ook voor ons Christenen een belangrijke les. Kun je daar iets over opmerken? .....

Deze ingevulde les s.v.p. terugzenden aan je corrector; dat is:

Naam : .....

Adres : .....

Postcode/plaats: .....

E-mail : .....